

24000 מעשנים אמרו: דובקה 10

מפני שהיא משובחת בטעמה ובריחה הנעים שטוחה ועגולה

עם סטודנט או צעיר בעל השכלה תיכונית ולא כנצל סנובים, הם ושלום, אומרת היא. אלא כדי שלא יתקפה רגש עליונות על אחד שאינו בעל השכלה תיכונית, אין לה התנגדות שיחיה נבחר ונאה. עליו, לאהוב טיולים בארץ ולחבק ציון, תיאטרון וספרות יפה, כדי לשאת חן בעיניה.

חן נערות וגאון

הרבר העיקרי והחשוב ביותר המכריל בין (951/817) ובין נוער תל-אביב רילי, הוא שהם ארבעה חילום קרביים, הם מספרים לי שהם בוגרי ב"ס תיכון, אולם אינם אוהבים ללמוד על ספרים, או להתעניין ברברים העומדים ברומן של עולם. לעומת זאת הם מעריצים חן נעורים, מוסיקת נ"אז ונערות המודעות ופיקחיות. כל נערה או ארבע נערות כנות 17-18, שמעלותיהם או חסרות נותיהם מצאו חן בעיניהן. מתקשות לכתוב להם.

מן הכפר אל העיר

מכתב קטן, קצת עצוב וחמור, קיבלתי מי (951/818) המספרת שהיא מתגוררת בכפר נטוש החסר נוער בני נילה ועל כן היא משתעממת. היא בת 17, ואחת הכבודות שאינו דורשות תכונות מיוחדות מן הכותב בים אליהן, מאחר שאומרת היא שתכונותיה שפה זו נרילות כחולט. כל מה שהיא מבי קשת הוא כי הכותב אליה יהיה בן 20 ובה קומה.

חשיבותה של רצינות

בכתב רי נאה וברור מספר לי (951/819) מיני סיפורים על אידיאות ואידיאלים, חוכם מה ובינה ושאר ירקות שבמעט למו לי תסבין נחיתות. הוא טוען שעד עתה, על אח 24 חורפיו ותוארו היפה לא מצא ככתב, מתאימה לה יוכל להביע בעל פה או בכתב, על השקפותיו. לבסוף הוא מוכיח לי משחו את רצינותה של חשיבות ועל חשיבותה של רצינות, ודרכים סלולות לקראת המטרה. אבל ברצינות בלי חשיבות, מה העתכן לנסות אותו?

בגליון 949, אם זכור לכם, הופיעה מודעה של נערה (803) בת יחידה רג"י שה ומפונקת במקצת שהביעה את חפ"צה להתכתב דוקא עם קיבוצניק או כפרי. ובכן, מיום שאני עוסקת בדררות, לא היה לי מכול כזה של מכתבים להע"ביר. כתב לי בחור צעיר, דוקא עירוני: "שמעתי שמאו הופיעה מודעתה. העלו בכל הקיבוצים את תקציב הבולים ל"רחקים".

לא פגישה, לא התוודעות

(951/815) הוא שונה מכל השאר. הוא רוצה להתכתב לשמה. הוא בן 24, נראה לי חביב מאד ממכתבו אליו, וכל רצונו הוא רק להתכתב מליאת עניין. אין הוא מבקש תמונות. כל מה שהוא רוצה הוא שהנערה תהיה בת קיבוץ או מושב כלשהו. כנראה שהוא סבור שאלה הן מעניינות יותר. אני חושבת שבדאי לכך, בנות.

גבוה, מושכי וכל השאר

(951/816) מוכנה להודות רק בחיסרון המור אחד: הסרנות, שבעטיה, אומרת היא, החליטה לפנות אליו, כל השאר, לדידה, הן מעלות — היותה תלמידת שמונית היא אתה מהן. היא שונאת שיעמום, ובעיקר שיעמום כתוב. לפיכך, רוצה היתה להתכתב

במרחב

ירדן מסיבת עתונאים

פטר מעבודתו, נסע עם אשתו בת 36 ל-ארץ מולדתה. שם חיכלה לזוג הפתעה בלתי-נעימה: אמה של הכלה העיפה מבט אחד בחתנה החדש, החליטה כי אינו ראוי להיות בעלה של בתה — אחת הנשים העשירות ביותר בשכבה.

מכתב מהקונסול

יחסה הקריר של חמותו לא הקל על המצרי. אולם למרות ה"קשיים, הצליח להסדר, נתקבל כרופא בבית-חולים ממשלתי. מאז, התאור בסבלנות, המ"תין למות חמותו שתוריש את הונה לאשתו. אך החמות סרבה למות. גם שנאתה לעבד אל-מסיה לא הפשירה. לפני שבועיים, הגיעה שנאה זו לשיא: החמות הגישה תלונה נגד חתנה, הודיעה כי מעולם לא היה רופא ל"בני-אדם, כי אם ווטרינר פשוט. הקונסול ה"מצרי אישר את דברי החמות, עבד אל-מסיה גייך נצטווה לעזוב את שבדיה תוך 14 יום. כל תחנוניו כי השופט ידחה את גזר הדין עד לאחר ברור יסודי יותר, לא הועילו. עדותו של הקונסול המצרי נתקבלה כעדות מספקת בחלט.

עירער הנתין המצרי הגיע עד למלך שבדיה. לבסוף, על סמך תעודות רשמיות ממצרים, הוכיח הבעל הנדרף כי אמנם סיים את לימודיו כרופא באוניברסיטת האמבורג, קיבל רישון מקצועי ממשלת מצרי. פסק הדין בוטל, עבד אל-מסיה הורשה להשאר ב"שבדיה.

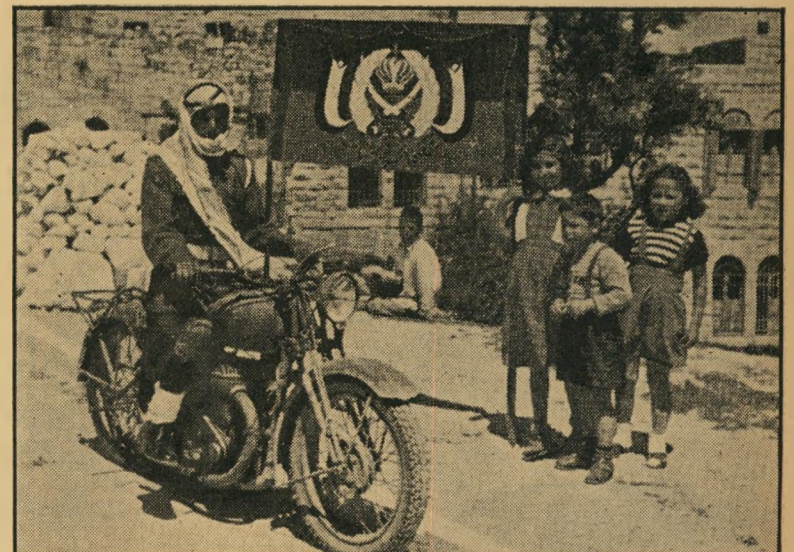
מסיר אל-ריפאעי, שר החוץ וסגן ראש ממשלת הירדן, ידוע כנאמן בית-המלוכה ה"האשמי, גם בימים הסוערים ביותר מול הפ"גנות האמונים, לא הסתיר נאמנות זו.

השבוע הוכיח שוב את מסירותו. שמונה ימים לאחר מינויו החדש נסע לעיר העתיקה, שנרגעה בינתיים מלהט ההפגנות, כינס בה את נציגי העתונות המקומית. העתונאים, אויבו המוצהרים של בית המלוכה הירדני, היו מלאי רוח קרבית. עתה, קיוו יוכלו ל"השמיע את דרישות הגדה המערבית בשפה ברורה, בלתי-מצונזרת.

אין מקום לחבלנים

העתונאים טעו. לא כדי לשמוע טרונות כינס אותם שר ה"חוץ; גם לא כדי להרצות על התופעות העדינות יותר של מדיניות-החוץ. מה שהיה לסמיר אל-ריפאעי לומר לעתונאי העיר ה"עתיקה נגע לעניינים פנימיים בחלט.

"בשבועות האחרונים" הנחיל את ה"נאתו, נקטתם עמדה הרסנית לבטחון המ"דינה... תפקיכם הוא לאחד את העם כולו מאחרי הוד מלכותו; נכשלתם בתפקיד זה." דרישתו של האיש הדגול: שינוי מידי בעמדת העתונות הפלסטינאית, הכשרת ה"איכלוסיה למילוי משאלותיו של המלך חר

גיונר בעיר העתיקה לאחר המהומות שר החוץ בא לביקור

סוד המעשה

במכתב זועם לגמאל עבד אל-נאצר תבע אל-מסיה המחומם את סילוק הקונסול משטוק הולם. "הנני האורח המצרי היחיד בשכבה, מלבד ששת אנשי הצירות שלנו כאן", כתב. "על כן רשאי אני לצפות לטיפול נאמן מצד הקונסול של ארצי, כי חוץ מזה אין לו מה לעשות. במקום זה, בגד ב"י אותו פקיד נרשע, העיד עדות-שקר נגדי".

הסיבה לעדות זו? "הקונסול המצרי ב"שטוקהולם רוצה להתחתן עם חמותי, כדי שהוא עצמו יזכה בהונה הרב".

סיין. "אחרת", סיכם, "תצטרף הממשלה להטיק את מסקנותיה ולנקוט בצעדים המור"יב. בממלכת הירדן, אין מקום לעתונות מחבלת".

איש לא הופתע

היה זה צעדה הרא"ש של הממשלה הזמנית, שמונתה על-ידי המלך חוסיין לאחר פרוץ הפגנות-הדמים נגד הצטרפות לברית בגדאד. תפקידה המוצהר של ממשלה זו הוא להאשר נייטרלית לחלו"טין במאבק הפוליטי, להכין בחירות חדרות. לצורך זה אף התחייבו כל חבריה שלא יהיו מועמדים בבחירות שתיערכנה בעוד ארבעה חודשים.

מחרוזת

שכונת טובה

אל-ציאה, השבועון הלבנוני הנפוץ ביותר, גילה השבוע מדוע דחתה הלבנון את הצעת סוריה להצביע יחידות-משמר סוריות על גבול ישראל-לבנון. "פשוט חששנו שיחדות אלו עלולות להפוך במהרה לצבא כיבוש" מקור החששות: אישיות קרובה ביותר לנשיא כמיל שמעון.

גילוי ועונשו

שבוע אחרי שעבד אל-כרים עטאללה, כתב אחר-טאעה הקהירי, פירסם כתבה ארוכה על השבת תנאי חייהם של 6000 האסירים הפ"י לטיים במצרים, נוצר, נידון לשנתיים מאסר בעון חתירה תחת השלטון.

כוונות חינוכיות

ג'בר עויינא, פקיד בנק בגדאדי, נוצר על-ידי המשטרה כחשוד בגניבת 50 שטרות בני 100 דינר כל אחד. בפני השופט טען כי לקח את הכסף כדי להראותו להוריו העניים, ש"לא ראו מימיהם שטר של 100 דינר.

מצרים

מצרי בשטוקהולם

בשטוקהולם, בירת שבדיה, נטושה מל"חמה חמה בין שני אזרחים מצריים. האחד הוא הקונסול המצרי, השני הוא ד"ר עבד אל-מסיה גייך.

עבד אל-מסיה, נוצרי יליד קהיר, הגיע ל"שבדיה לפני שש שנים. עוד בהיותו רופא בשרות הלגה הערבית בקהיר, התכתב בו"גרמנית עם נערה שבדית אלמונית. כעבור שלוש שנים של התכתבות, קיבל הרופא ה"מופתע מיברק קצר משטוקהולם: "מגיעה מחר לקהיר".

איש, כמובן, לא ציפה כי הממשלה תש"מור על נייטרליות כלשהי. על כן גם לא הופתע איש מאימי אל-ריפאעי. במאבק ה"מתנהל עתה בין תושבי שתי גדות הירדן, חסידי הנייטרליות המצרית והאימפריאליזם הבריטי, עלול ביטול חופש העתונות להיות צעד ראשון בלבד.

השניים התחתנו, עבד אל-מסיה (49) ה"ת" בהן ניתנת זכות בחירה לגברים בלבד.